

POLITIKAI MUNKA A HADTÁPSZOLGÁLATBAN

Készülünk pártunk XII. kongresszusára

Forgács András ezredes

A tudományos szocializmus eszméi szerint felépülő társadalmak életében, valamint a marxista-leninista pártok tevékenységében a kongresszusi felkészülés, a kongresszusok rendszeres megtartása ismétlődő esemény. Ennek ellenére a párt életének olyan jelentős állomása, amely egyben nem csak a párt ügyét, hanem a szocializmus építésének általános előrehaladását, az egész nép ügyét szolgálja. Szűkebb értelemben – azaz a központhadtáp szerveire és állományára kiterjedően – az MN Hadtápfőnökségi Pártértekezlete, a központhadtáp kommunista küldötteinek tanácskozása is ebbe a folyamatba illeszkedik, és ezért fontos eseménye politikai életünknek. Olyan alkalom ez, amikor a párt tagjainak és egész állományunknak beszámolunk pártunk, pátszervezeteink eddigi tevékenységéről és első megközelítésben – konkrétan az előző pártértekezletünk időszakától végzett munkánk tapasztalatai alapján – meghatározzuk azokat a feladatokat, amelyeket a további előrehaladásunk érdekében szükségesnek tartunk.

Az MSZMP Néphadseregi Bizottsága határozatának megfelelően a XII. Kongresszusra történő felkészülés érdekében végzett munka alapvető tartalmát; pártunk politikájának ismertetése, a négyéves munka eredményeinek összegezése, a XI. Kongresszus határozatai végrehajtásának értékelése és a kongresszusi irányelvek tervezetének ismertetése képezi.

A kongresszusi felkészülésünkre kedvező hatású, hogy pártunk politikája, céljai és törekvései töretlenek. Mind a pártszervezetek, mind a párttagok munkájában tehát folyamatosság érvényesül. A felkészülési időszakban végrehajtott értékeléseink, a kialakítandó célok és feladatok folytatását jelenti – kell, hogy jelentsek, – annak a több mint kétévtizedes politikának, amelyet kemény harc és komoly tanulságok árán bár, de jó irányban elkezdtünk, amelyet az előző időszakban is végeztünk s teljesebbé tettünk. Pártunk jóleső érzéssel hirdeti, hogy nem szükséges változtatni kitűzött politikai céljainkon, politikánkban, sőt éppen azok egyre teljesebb, egyre maradéktalanabb megvalósításáért szükséges következetesebben dolgozunk.

Eddigi tevékenységünk folytatása következik abból is, hogy az előző XI. Kongresszuson meghatározott, valamint a Programnyilatkozatunkban rögzített célkitűzések és feladatok teljesítése érdekében – a végzett munkánk gyakorlati tapasztalatai alapján – az előző években több nagy jelentőségű és hosszú távra érvényes határozatot alakított ki pártunk felső vezetése. Ezek ma is helyesek, helytállóak és aktuálisak, – az élet által diktált minden módosítás, pontosítás,

ügymond pályagazítás ellenére – ma is biztos alapját képezik munkánknak. Ezen hosszú távú döntések beépülnek szervesen a XII. Kongresszus értékelésébe, állásfoglalásaiba is. Helyzetünk és fejlődésünk jelen tapasztalatai alapján bizton következnek, hogy távlati céljainkon, hosszú távra vonatkozó terveinken sem kell alapvető változtatásokat eszközölnünk.

A kongresszusra történő felkészülésünkre kidolgozott és eddig kiadott dokumentumok – határozatok és útmutatók stb. – azt tükrözik, hogy pártunk XII. Kongresszusára nem hárulnak olyan feladatok, nem kell olyan nagy jelentőségű dokumentumokat kidolgoznia, melyek alapkérdésekben, lényegi dolgokban új állásfoglalásokat igényelnek s a XI. Kongresszuson elfogadott Programnyilatkozathoz hasonlóan új módon és megközelítésben, az élet igényelte új kérdésekre, fejlődésünk új problémáira fogalmazná meg álláspontunkat, céljainkat és törekvéseinket.

Vitathatatlan azonban, hogy a XI. Kongresszust követő évek – sok vonatkozásban már előzőekben is – nehéz, bonyolult feladatokat hárítottak pártunkra és egész népünkre. A XII. Kongresszusnak ezért nehéz, bonyolult körülmények között kell utat mutatnia. Szeretném hangsúlyozni, hogy nemcsak lényegesen nehezebbé vált gazdasági helyzetünkre gondolok, bár kétségtelenül e téren jelentettek talán legfőbb gondjaink. A fejlett szocialista társadalom építésének minden vonatkozású nehézségei azonban nem merülnek ki a gazdasági nehézségeink határain. A szocialista tudat alakításában; az életmód és erkölcs vonatkozásaiban; a közélet formálásban és így tovább – és így tovább, ugyancsak komoly gondokkal kell megküzdödnünk a jelenlegi időszakban. Felkészülésünk során, a XII. Kongresszuson a párttagok felelőssége, hogy – szót értve a párttagok széles tömegeivel – kitűzzék a helyes és e gondokból kivezető utat, megfogalmazzák azokat a konkrét (országos és helyi) teendőket, melyek teljesítése szocialista fejlődésünket biztosítja, gondjaink csökkenését és előre lépésünkkel, munkánk eredményeivel összhangban népünk életének javulását eredményezi.

A kongresszusi felkészülésünk egyben az ötödik ötéves terv zárását, utolsó évi feladataink teljesítését s a hatodik ötéves terv kidolgozásának befejező időszakát, előkészítésének indítását is jelenti. A XII. Kongresszus várhatóan megalapozza, elvi iránymutatásával elősegíti e fontos országos – egész népünk életét meghatározó – feladat végzését. Pártszervezeteinkben ugyanakkor – már a felkészülés időszakában is – kiemelkedően fontos ezen kérdések elemzése, a helyi teendők kialakítása, és teljesítésük elősegítése. Jóleső érzés, hogy minden figyelemzetés nélkül tagságunk kellő figyelmet fordít e kötelezettségének teljesítésére, a lehetőségeinek megfelelően szem előtt tartja pártunk határozatait, érvényesíti e határozatokban rögzített főbb célkitűzéseket és elveket.

A kongresszusi felkészülést lényegileg érinti, hogy e kiemelkedő politikai esemény egybeesik hazánk felszabadulásának 35. évfordulójával. Általános törekvésünk, e két esemény szerves egységbe kapcsolása. Elért eredményeink, jelenlegi helyzetünk reális bemutatása felbecsülhetetlen lehetőséget biztosít számunkra mind a jubileumi évforduló jelentőségének szemléltetésére; mind három évtizedes eredményeink méltatására; a felszabadulás és a mai valóság összefüggéseinek bemutatására.

Fontos kötelezettségünk tehát, hogy pártrendezvényeinken elsősorban szerveink alaprendeltetéséből fakadó feladataink teljesítéséről szölgünk, – a párt politikájának megvalósításában, a XI. Kongresszus határozatainak teljesítésén be-

lül – elsősorban saját területünkön, helyi teendőink elvégzésén keresztül adjunk számot az előző időszakban végzett munkánk eredményeiről.

Az előzőekben elmondottakból adódóan nyilvánvalóan helyes törekvés, hogy pártszervezeteink minden szintű tanácskozásán – minden megtartásra kerülő rendezvényünkön – azok munkajellegének biztosítására, előtérbe helyezésére törekszünk. Az egész kongresszusi felkészülést is úgy kívánjuk megejteni, hogy az feladataink minél teljesebb végrehajtását segítse elő, minél szélesebb területen és résztvevőkkel helyi és országos teendőink elvégzésére mozgósítson. Értékeléseink, kitűzendő céljaink és kialakítandó feladataink is – sokkal inkább, mint bármikor – csak akkor lehetnek helyesek, csak akkor tölthetjük be szerepüket, ha évi munkánk lehetőségeknek megfelelő maradéktalan teljesítését biztosítja. Amikor minden vonatkozásban a munkajelleg érvényesülését és érvényesítését hangsúlyozzuk és szorgalmazzuk, egyáltalán nem az elvi kérdések mellőzését, kizárását kívánjuk. A helyes elvi alapok, elvileg megfontolt helyes célkitűzések és tervek azonban jelentős mértékben adóttak, kidolgozásra kerültek. Ezek gondjaink megszüntetéséhez, vagy csökkentéséhez kellő alapot szolgáltatnak. Nem új, nem elvi kérdéseket stb. kell most elsősorban kifejtenünk, hanem a gyakorlati munka síkján, a mindennapi végrehajtásban, helyes elveink következetesebb és fokozottabb megvalósításában kell előgazdognunk, e vonatkozásban kell előrelépést megalapoznunk, biztosítanunk.

Mindezek az általános megállapítások, a központhadtáp pártszervezeteire is vonatkoznak; mindezek a szélesebb vonatkozású törekvések területünkön is érvényesülnek. Minden pártszervezetünknek, és minden területünkön dolgozó párttagoknak törekednie kell ezek következetes megvalósítására. Bizton állíthatjuk: ezek területünkön is a nagyobb ütemű előrelépést, a harmonikusabb fejlődést és nem utolsósorban az élet-, a szolgálati és munkakörülmények javulását eredményezik.

A pártszervezetek a kongresszusi felkészülés időszakában mindenkor – szervesen összefüggő – több irányú feladatot hajtanak végre. Bár ezek a feladatok, – mint előzőleg is mondtam, – szerves egészet alkotnak és átszövik, kiteljesítik egymást, mégis szükséges elhatárolásuk, mert a mindennapi munka gyakorlatában eltérő jellegű és tartalmú feladatok végrehajtását igénylik. Egyrészt és természetesen – biztosítaniuk kell a napi élet feladatainak a teljesítését, hiszen az élet nem áll meg. Másrészt gondos politikai és szervező munkával készülnek a kongresszus előtti pártrendezvényeink megtartására. Végül nagy figyelmet kell szentelnünk – a mindkét főirányban végzett teendőkre kiható – kongresszusi mozgalmak, felajánlások felkarolására, szervezésére és értékelésére.

AZ MSZMP Néphadseregi Bizottságának határozata alapján, pártszervezeteink munkájának alapvető tartalmát – a XII. Kongresszusra történő kellő felkészülés érdekében az képezi, hogy minden szinten és minden állományréteg körében, lehetőségeinket felhasználva ismertetjük – és egyre mélyebben megismertetjük pártunk politikáját; összegezzük a végzett munkánk több mint négyéves időszakának eredményeit; értékeljük a XI. Kongresszus határozatainak megvalósulását és területünkön történő végrehajtását; a lehető legszélesebb körben ismertetjük a kongresszusi irányelvek tervezetét. Ezen időszakban végzett munkával is arra törekszünk, hogy politikai felkészülésünk hatékonyan szolgálja párttagosságunk eszmei-politikai és cselekvési egységének erősödését; mélyítse tovább a párttagok és az állomány (pártonkívüliek) kapcsolatát; viszonyát; mozgósítsuk mind párttagunkat, mind egész állományunkat a XI. Kongresszus határozatai-

nak, az V. ötéves terv feladatainak – a még rendelkezésünkre álló időben történő – maradéktalan megvalósítására, a napirenden levő helyi feladatok eredményes végrehajtására.

A kongresszusi felkészülés feladatait konkrétan közelítve mindenek előtt pártszervezeteink azon tevékenységéről szükséges szólnunk, mely az ötéves időszakban végzett munka értékelésére, az ezeket összegző beszámolók kellő gondossággal történő elkészítésére, valamint az ezzel kapcsolatos pártrendezvényeknek politikai-szervezeti előkészítésére irányulnak. A pártcsoportokban, az alapszervezetekben, a pártvezetőségek és pártbizottságok szintjén nagy gondossággal kell megszervezni a feladatok elvégzését. Feladatainkat a Központi Bizottsági Útmutatók és a Néphadseregi Pártbizottság határozata átfogóan rögzíti. Pártbizottságunk „Feladattervben” konkretizálta és egészítette ki helyi teendőinkkel a felsőbb dokumentumokban meghatározott feladatokat. Ezek alapszervezetekig bezárólag rendelkezésre állnak és ismertek. Ma már azt is elmondhatjuk, hogy minden szervezetünkben és minden párttestületünknel a végrehajtásra irányuló munka beindult. Jelenleg néhány olyan kérdéstről, feladról kívánok szólni, melyeket egyrészt az előző tapasztalatainkból szükséges feleleveníteni, másrészt a most kiadott dokumentumok az előzőektől eltérő módon határoznak meg.

A vezetőségek beszámolóikban – az ideológiai élet, az állomány erkölcsi-politikai állapotának és fegyelmi helyzetének elemzése; a kongresszus és a felsőbb pártszervek határozatainak és szakmai munkában való megvalósításának értékelése; a párt- és a tömegszervezeti élet alakulásának megítélése során – mindenhol arra kell nagy figyelmet fordítani, hogy elsősorban szerveink alaprendeltetéséből adódó feladataink teljesítéséről szóljunk, a helyi jellegű kérdések, témakörök a beszámolóinkba beépítésre kerüljenek. Tartsuk természetes kötelezettségünknek, hogy területünkön minden pártszervezetben; a gazdálkodás s különösen pedig a hadtáp-gazdálkodás kérdéseiről; az élet-, munka- és szolgálati körülmények érdekében végzett munkánk tapasztalatairól részletesebben szólnunk; a hadtápellátás fejlesztésére irányuló munkák – szakágazonként differenciált tartalommal – eredményei és gondjai részletes elemzésre kerülnek. Nem sorolnám az alaprendeltetéssel és a helyi teendőkkel kapcsolatos témákat, mivel azok teljességgel történő összefoglalása nem is lehetséges. E néhány gondolatot csupán a feladatok szemléltetése céljából említettem. Szeretném azonban azonnal és nagyon kihangsúlyozni, hogy az ilyen jellegű kérdések nemcsak szakmai-gazdasági munkákkal kapcsolatosak. Az alaprendeltetésből és helyi feladatainkból adódó feladataink sajátos tartalommal hatják át, egészítik ki ideológiai, párt-, társadalmi és közéleti életünket is. A leglényegesebb az, hogy minden szervezetünkben a helyileg végzett munka, a saját életük alakulása kerüljön konkrétan értékelésre, konkrét feladataink kialakításának – a jelen időszakban meglevő lehetőségeinknek megfelelően – ezek képezzék alapját.

Új kötelezettsége értékelésünknek (beszámolóinknak), hogy minden szinten véleményt kell mondani a felsőbb szervek tevékenységéről. Minősíteni kötelező annak segítő munkáját mind általános vonatkozásban, mind helyszíni segítségét illetően. A segítő munka szerves részének kell tekintenünk a határozatok ismertetésére; a tájékoztatás időben és megfelelő tartalommal való biztosítására; különböző megszervezett összehívások és munkaértekezletek tartalmára stb. vonatkozó megállapításokat is. Természetesen nem határolható be a mondandó vélemény. Mindazt, ami a vezetőséget, az adott szervezetben élő párttagságot a felsőbb szerveket illetően foglalkoztatja, őszintén és kritikusan meg lehet és meg kell fogal-

mazni éppúgy, mint ahogy szóvá kell tenni a helyes irányú törekvéseket, a végzett munka kedvező tapasztalatait és vonatkozásait is.

Eltérő módon történik jelenleg a felsőbb szervek véleménynyilvánítása is. A felsőbb testületek természetesen megítélik minden alapszerv pártéletének egészét és véleményeik kihangsúlyozásával elősegítik a vezetőségeket a beszámoló összeállításában.

Nem mentesíthető egyetlen irányító szerv (testület) sem a vezetőség beszámoló összeállító munkájának segítése, a helyes megítélések és értékelések kialakításának segítői kötelezettsége alól. Az alapszervezet pártéletét azonban végső soron a taggyűlés köteles minősíteni. A felsőbb szerv (testület) kötelessége azonban, hogy a vezetőség tevékenységéről a tagság előtt véleményt mondjon. E vélemény tehát nem épül be az alapszervezet beszámolójába, hanem a taggyűlés előtt kerül elmondásra, a felső szervtől kiküldött hozzászólásában hangzik el.

Csupán a vezetőség tevékenységéről kialakított felsőbb testületi vélemény tagsággal történő megismertetésének új – eddigiektől eltérő – módjáról, módszeréről van szó tehát, mely lehetőséget biztosít arra, hogy a tagság összevesse saját véleményét a felettes szervek megítélésével.

Az értékelések – beszámolók – elkészítésének kérdéseivel szeretném végül megemlíteni, hogy minden pártalapszervezetünket és pártszervünket konkrét feladataink összefoglalására kötelezik a kiadott útmutatók és határozatok. Ez képezi a beszámoló befejező részét. E feladat-kidolgozásnak a kongresszus előtt látható teendők s a felkészülés során elvégzett értékelések képezhetik az alapját. Természetes tehát, hogy nem támaszthatunk olyan igényt, nem tűzhetünk magunk elé olyan célt, miszerint azok fogják kizárólagos dokumentumát képezni későbbi teendőinknek. Kiegészítésük és pontosításuk a kongresszus után feltétlenül szükségesé válik és ezzel már most terveznünk kell. Ezen időszak lehetőségeinek megfelelően éppen ezért egyéves időszakra – konkrétan az 1980. évre kiterjedően – foglaljuk össze elsődleges teendőinket. A beszámoló taggyűléseket, küldött- és pártértekezleteket követően így nagyobb figyelmet tudunk fordítani a párt szervezeti élet megszervezésére és az új vezetőséggel való beindítására; a kongresszusi dokumentumok, állásfoglalások megismertetésére és az azokból adódó feladataink kiemelésére. Lényeges és fontos feladatunk tehát 1980. évi feladatainkra vonatkozó elgondolásaink, javaslataink határozati javaslat-szerű kidolgozása.

Értékelő, – beszámolót előkészítő munkánk eredményes elvégzéséhez jelentős mértékben elősegíthetik, ha a pártszervezeteink messzemenően figyelembe veszik és alapoznak, az ötéves időszakban előzőleg végzett értékeléseinkre, kidolgozott hosszútávú határozatainkra és hasznosítják az évenként megtartott beszámoló taggyűlések tapasztalatait, a párttagságunk az előkészítés, felkészítés időszakában tett észrevételeit, különösen pedig a tagkönyvcseré időszakában végrehajtott beszélgetések felvetéseit, valamint az ezek alapján végzett következetes munka hatását, eredményeit.

Áttérve a felkészülés egyéb irányú feladataira, úgy érzem, elsődlegesen szükséges szólni a pártszervezetek gondos és sokoldalú kádermunkájáról. A párt politikájának megvalósulását, feladataink teljesítését alapvetően meghatározza a vezető funkcionáriusok, vezetőségek személyi összetétele, tevékenysége. A jelenleg működő vezetőségeink, egész párttagságunk nagy figyelmet kell, hogy fordítson a jelenlegi választások során arra, hogy tovább erősödjön testületeink összetétele és a különböző határozatainkban megfogalmazott káderekövetelmények, kádertpolitikánk ezen irányú elvei egyre maradéktalanabb mértékben megvalósuljanak,

érvényesüljenek. Köztudott pártunk azon alapkövetelménye és elvi igénye, hogy ott végeznek jó munkát, ahol titkárnak, vezetőségi tagnak csak azok kerülnek megválasztásra, akik értik a párt politikáját, az eddigiek során is eredményesen dolgoztak annak érvényesüléséért és a jövőben is készek, képesek e politika képviselőire; akik képesek a helyi politikai feladatok kiválasztására s közösségük aktivizálására; akiket szoros szálak, mindennapi kapcsolatok fűznek közösségeikhez; akik kellő bizalommal rendelkeznek és megfelelő magatartási normákkal, személyi tulajdonságokkal vívták ki környezetük megbecsülését. Jelenleg is ezen követelményeinket és elveinket kell maradéktalanul érvényesíteni.

Nemcsak általános irány, hanem a központhadtáp jelenlegi helyzetének is alapvető szükséglete, hogy párttestületeinkben a lehetőségeknek megfelelő legnagyobb mértékben vonjuk be – előző elvárásainknak megfelelő; – mozgalmi munkában jártas fiatalokat. Erre a lehetőségeink több vonatkozásban javultak, hiszen az előző ötéves időszakban – mind KISZ-, mind szakszervezeti vonalon – aktivisták és munkabizottságokba bevontak, bizalmiak és testületi tagok jelentős számban bizonyították készségüket és képességeiket. Képezze lényegi kötelezettségünket, érezzük kiemelt felelőségünknek az ebből adódó lehetőségeink hasznosítását.

Területünk jellegéből és személyi összetételéből adódóan – minden szembe-tűnő és jelentős fejlődés ellenére – nem tekinthető kielégítőnek párttestületeinkben a nők aránya sem. Mozgalmi munkában való részvételük az elmúlt öt évben növekedett, egyes vonatkozásban – egészségügyi téren; a TJÚ üzemegeiseiben, KISZ-alapszervezetekben és szakszervezeti testületekben – részvételük még elfogadhatónak is minősíthető talán. Növekedett felsőbb politikai oktatási formákban való részvételük. Javult körükben a párttagfelvétel. Mindezek megteremtették a feltételt a nődolgózóink körében is, hogy párttestületeinkben – számuk növekedésével – méltóbb arányban kapcsolódjanak mindennapos tevékenységünkhöz, pártszervezeti munkánkhöz.

Kádermunkánk fontos feladata, hogy eddigi tapasztalataink alapján egyenletesebbé tegyük a pártmunka elosztását, ne engedjük meg még egyes területenként sem a funkcióhalmazódást, a terhek szűk csoportra való terhelését. Erőink gondos számbavételével és elosztásával elő kell segíteni a lehetőségek szerinti arányos bekapcsolódást a pártmunkába, a pártmegbízások és pártfunkciók egyenletesebb betöltését. Ennek fontos feltétele, hogy felsőbb szerveink időben tisztázzák elgondolásaikat, kellően és felülről irányítva a pártszervezeteink kádermunkáját, segítsék elő a pontosabb tervezést, a jelölő bizottságok tevékenységét.

A kádermunka előrelátása szempontjából kell szólnunk a szakszervezeti szervezetekben és a KISZ-szervezetekben dolgozók kiválasztásáról. E szervekkel egyeztetett elgondolások, tervek alapján – a szakszervezeti-, a KISZ-vezetőségek kérésének megfelelően – pontos és konkrét feladatokra kell átirányítani párttagjainkat s ott végzett munkájukat pártmunkánk szerves részének kell tekintenünk. Bizonyos, hogy így elősegíthetjük a párttagok számának növekedését a szakszervezeti testületekben, különösen pedig a szakszervezeti bizalmiak és szakszervezeti alapszervi titkárok vonatkozásában s elérhetjük fiatal párttagjaink nagyobb arányú és hatékonyabb részvételét a KISZ-szervezetek munkájában.

Az előzőekben elmondottakból következik, hogy mind e felkészülési feladatokat, mind az ezek érdekében megtartandó pártrendezvényeinket sokoldalú politikai és szervezeti előkészítéssel kell megalapoznunk. E feladatok közül kiemelkedik a kiadásra kerülő kongresszusi irányelvek tervezetének megismertetése,

sokoldalú feldolgozása, állásfoglalásainak elfogadtatása, az irányelvekkel kapcsolatos vélemények igénylése, szervezett gyűjtése és gondos összegzése. Ez lehetővé teszi, hogy párttagságunk és állományunk véleményét, állásfoglalását, felvetéseit a felsőbb szervek felé megfelelően jelezzük s ugyanakkor tartalmilag megalapozza a kongresszus dokumentumainak feldolgozását is. Minden szervezetünkben ezért fordítunk nagy gondot az irányelvek tervezetével kapcsolatos munka széleskörű megszervezésére.

A több évtizedes hagyományoknak megfelelően kiemelt jelentőséget tulajdonítunk pártcsoportjaink rendezvényeinek megszervezésére is. A pártcsoportokra háruló feladatok maradéktalan teljesítése érdekében tették kötelezővé felső szerveink, hogy az első pártcsoportülések a munka általános értékelésén túl, személy szerint értékeljék a tagjaink munkáját és mondjanak véleményt az alapszervezet vezetőségének tevékenységéről; a munka fejlesztésére kialakított javaslataikkal, feladataik megfogalmazásával segítsék elő az alapszervezeti beszámoló taggyűlések sikeres előkészítését és megtartását. Az előkészítő munkába – a két alapszervezeti taggyűlés közötti önálló pártcsoport-ülés megtartásával – biztosítsák az irányelvek megismertetését és a vélemények elsődleges összegyűjtését.

Fontos szervezeti és politikai kihatású feladatunk az egyes rendezvényeink megszervezése és a tisztségekre megválasztott párttagok felkészítése funkcióik, konkrét feladataik maradéktalan ellátására. A gördülékeny, szervezett és hatékony munka elengedhetetlen feltétele ezen elvtársak tevékenysége, előkészítés időszakában végzett munkája s a taggyűléseken tanúsított hozzáértő irányítása. Ez csak alapos felkészüléssel biztosítható.

Ezekről kívántam szólni és ezekkel szerettem volna szemléltetni e munka jelentőségét és sokoldalúságát, ezek emlékezetbe idézésével szándékoztam munkánk eredményesebb és összehangoltabb végzéséhez hozzájárulni.

A kongresszusi felkészüléssel párhuzamosan végzendő napi feladatainkat nem taglalnám. Egyéb fórumokon mind a harcckészültség új rendszerre való áttérés kérdéseiről, mind az év zárásából, a jövő – 1980-as – év terveinek kidolgozásáról és előkészítéséről; de a díszszemlére történő felkészülésről; valamint egyéb tervezési, szervezési feladatainkról már szóltunk. Azt szeretném csupán megemlíteni, hogy bizton számíthatunk a kongresszusi felkészülés lendítő kihatására, az állomány aktivitásának növekedésére, áldozatos munkájának fokozódására ezeken a területeken is.

Ezen utóbbi gondolattal egyben át is térek – néhány gondolat erejéig – a kongresszus kapcsán egyre szélesebb körben kibontakozó és a felszabadulásunk 35. évfordulója által ösztönzött kongresszusi és jubileumi felajánlásokra és versenyekre. Alapvető törekvésünk és kérésünk, hogy ne új versenyformák, mozgalmak kezdeményezésével törekedjünk a tömegaktivitás szerveztségének biztosítására, felkarolására. A jelenlegi versenyformáink, mozgalmaink alapvetően elégséges keretet biztosítanak ezen aktivitás felkarolására. A részvétel és az értékelés konkrét teendőire rövidesen katonai intézkedés kerül kiadásra, bár lényegi eltérést az általános rendszertől e vonatkozásban sem tervezünk. Tehát a lehető legteljesebb mértékben a kialakult kereteinkre építve kívánjuk a tömegaktivitásból adódó feladatainkat teljesíteni. Eltérés a verseny elismerésében viszont jelentősebb. A kétéves egységbe kapcsolt mozgalom zárásakor mind párt-, mind katonai felső vezetőségünk szélesebb körű elismerést tervez, s várhatóan pártbizottságunk is külön formával bővíti a mozgalomba bekapcsolódók elismerésének lehetőségét. Az eddigi jelekből, tapasztalatokból bizton remélhetjük, hogy egész személyi álló-

mányunk – az arányosan és néphadseregi viszonylatban kibontakozó mozgalmakhoz csatlakozva; az előző hagyományainkhoz híven, a kongresszus jelentőségének és célkitűzéseinek megfelelően, ismételten tettekben fejezi ki egyetértését törekvéseinkkel.

Ezekben a hónapokban a Magyar Néphadsereg egészében is egyre szélesebb körben és egyre intenzívebben bontakozik ki a kongresszusi felkészülés. A központhadtáp pártszervezeteinek és szerveinek tevékenysége ezen általános folyamat szervező része s azzal teljes egészében összhangban áll. Jóleső érzéssel értesülünk nap, mint nap arról, hogy a nem központhadtáphoz tartozó minden hadtápszervezetben és minden szinten ugyan ezen célkitűzésekkel és tartalommal készülnek pártunk soronkövetkező kongresszusára. Munkánk és mozgalmaink kölcsönhatása vitathatatlan. Lehetséges és mindenképpen kölcsönös érdekünk tapasztalataink hasznosítása. Azonos célokért küzdve, együttes és összhangban végzett munkánk hatékonyabban segítheti elő a Magyar Néphadsereg hadtápellátásának magasabb szintre emelését, a hadtápszervekkel szembeni általános követelmények maradéktalan teljesítését.